

som den daværende Handelsminister, det er dog for komisk.

Det næste Bevis hentede den ærede Taler fra Skotøjsindustrien, som ogsaa er et af de Omraader, hvor det ærede Medlem Hr. Pinstrup helst bevæger sig. Jeg kan selvfølgelig ikke give hele Skotøjsindustriens Historie under Krigen, men jeg skal, da det ærede Medlem har givet saa stort et Udsnit af det, korrigere det paa et Par enkelte Punkter. Han tror, at det først var i 1917—18, der blev foretaget noget mod Skotøjsindustrien, og glemmer fuldkommen, at den første Skotøjsordning her i Landet blev skabt allerede den 29. November 1915 og byggede paa en hel Række af Aftaler vedrørende Avancen i Læderfabrikationen, Skotøjsfabrikationen og Skotøjshandelen. Det var, den Gang man endnu var i Stand til at bygge paa saadanne Overenskomster, og den Gang endnu Priserne paa Skotøj her i Landet i Forhold til Nabolandene var særdeles rimelige. Dernæst fremstiller det ærede Medlem det saaledes, som om Den overordentlige Kommission siden, da Skotøjspriserne steg og Skotøjsindustrien havde sin Fortjeneste, intet som helst gjorde i den Sag. Man begyndte med Handelen, med den lille, siger det ærede Medlem, skønt det ærede Medlem ved, hvis han har læst denne Sags Historie, at Skotøjshandelens Avance paa det Tidspunkt saa langt oversteg Skotøjsindustriens eller -fabrikationens Avance, hvilket er godtgjort af Professor Birck, der var denne Industri skarpeste Modstander i hele Krigstiden. Han fremstiller det, som om Kommissionen af Hensyn til de kapitalistiske Interesser, som fandtes i Skotøjsindustrien, tog lempeligt paa den, og selvfølgelig samler han alt i et eneste Navn, som om dette ene Navn udgjorde Den overordentlige Kommission.

Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, som tror, at de kan genere mig ved at ramme Direktør Heilbuth, glemmer, at de derigennem rammer en hel Kreds af Mænd, som sad og arbejdede i Den overordentlige Kommission, og som de derigennem fremstiller som Undermaalere eller som Mæhø, eller jeg ved ikke som hvad. I Den overordentlige Kommission sad paa det Tidspunkt — jeg skal blot nævne fire, fordi de har deltaget netop i Behandlingen

af Skotøjsindustrien — tre Mænd fra tre forskellige Sider: den højtærede Formand, Alexander Foss, Borgmester Jensen og endelig Skotøjsindustriens og den Ballinske Koncerns værste Modstander, Professor Birck. Hvorledes kan man da stille op, at denne Samling af Mænd skulde virke for denne Industris særlige, uberettigede Interesser?

Hvis man overhovedet vil følge den Sag, som den virkelig er foregaaet, og ikke benytte den til de skammelige Insinuationer og Mistænkeliggørelser, som det ærede Medlem udslynger, vil man jo se, hvad der foregik: en Kamp for at tilvejebringe en samfundsmæssig Ordning den Gang, om hvilken det til sidst lykkedes at opnaa en Overenskomst med selve Skotøjsindustrien. Men der var nogle, som ikke vilde være med i den og mente, at deres Industri blev for haardt stillet, de sagde: Vi vil ikke tiltræde den, uden at Industriraadet godkender den. Derefter føres der en Forhandling i Industriraadet, hvor dette argumenterer dels sagligt imod Ordningen og dels vender sig med den største Skarphed imod den, betegner denne Ordning, som da var foreslaaet, som en socialistisk Ordning, et Forsøg paa at overtage en Kontrol med hele den Industri, som man maatte vende sig imod.

Hvis man har Lyst til at se, hvorledes Den overordentlige Kommission arbejdede den Gang, skulde man læse det Svar paa Industriraadets Skrivelse, som da fremkom, og hvoraf den højtærede Formand var Medunderskriver, et Svar, som vender sig mod den Betragtning fra Industriraadets Side, at man her var ved at skabe en socialistisk Ordning. Man paaviser, hvorledes Ordningen Punkt for Punkt er i Overensstemmelse med hele den Politik paa Prisreguleringens Omraade, som er blevet ført, og som nu er blevet nødvendigt udvidet her overfor visse Industrier.

Man synes at have glemt i disse Kredse her de heftige Sammenstød, som fandt Sted under denne Sags Behandling mellem Professor Birck og Skotøjsindustriens Mænd, og som endogsaa antog en saadan Karakter, at disse paa et vist Tidspunkt krævede hans Hoved, forlangte ham ud af Den overordentlige Kommission for overhovedet at forhandle mere med den og med Rege-